

6. Če je odgovor pritrdilen, ali so določbe španskega zakona o civilnih postopkih, ki stranki, ki ji je bilo naloženo plačilo stroškov, onemogočajo izpodbijanje zneska nagrade za pooblaščenca, ker meni, da je previsok in nesorazmeren z dejansko opravljenim delom, skladne s členom 6 Evropske konvencije?“

(¹) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court (Irski) 3. avgusta 2012 – Thomas Pringle proti Irski vladi, Irski in Attorney Generalu

(Zadeva C-370/12)

(2012/C 303/31)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Thomas Pringle

Tožene stranke: Irski vlada, Irski in Attorney General

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je Sklep Evropskega sveta 2011/199/EU (¹) z dne 25. marca 2011 veljaven

— glede na to, da je bil uporabljen poenostavljeni postopek za spremembo Pogodb v skladu s členom 48(6) PEU, in zlasti ali predlagana sprememba člena 136 PDEU pomeni povečanje pristojnosti, ki so na Unijo prenesene s Pogodbama;

— glede na vsebino predlagane spremembe, zlasti ali pomeni kakršno koli kršitev Pogodb ali splošnih načel prava Unije?

2. Ali ima ob upoštevanju:

— člena 2 PEU in 3 PEU in določb tretjega dela, naslov VIII, PDEU, zlasti členov 119 PDEU, 120 PDEU, 121 PDEU, 122 PDEU, 123 PDEU, 125 PDEU, 126 PDEU in 127 PDEU;

— izključne pristojnosti Unije na področju monetarne politike, kot jo določa člen 3(1)(c) PDEU, in za sklepanje mednarodnih sporazumov, ki spadajo na področje uporabe člena 3(2) PDEU;

— pristojnosti Unije pri usklajevanju ekonomske politike v skladu s členom 2(3) PDEU in tretjim delom, naslov VIII, PDEU;

— pristojnosti in nalog institucij Unije v skladu z načeli, določenimi v členu 13 PEU;

— načela lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU;

— splošnih načel prava Unije in med njimi še posebej splošnega načela učinkovitega sodnega varstva in pravice do učinkovitega pravnega sredstva, kot ju določa člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in splošnega načela pravne varnosti

država članica Evropske unije, katere valuta je euro, pravico skleniti in ratificirati mednarodni sporazum, kot je Pogodba o EMS;?

3. Če se razsodi, da je Sklep Evropskega sveta veljaven, ali je pravica države članice, da sklene in ratificira mednarodni sporazum, kot je Pogodba o EMS, odvisna od uveljavitve tega sklepa.

(¹) Sklep Evropskega sveta z dne 25. marca 2011 o spremembi člena 136 Pogodbe o delovanju Evropske unije glede mehanizma za stabilnost za države članice, katerih valuta je euro (UL L 91, str. 19)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. avgusta 2012 vložilo Raad van State (Nizozemska) – Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel proti M in S

(Zadeva C-372/12)

(2012/C 303/32)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari 3. avgusta 2012

Pritožnik: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: M in S

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 12(a), druga alineja, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov razlagati tako, da obstaja pravica do prepisa listin, v katerih so obdelani osebni podatki, ali pa zadostuje posredovanje popolnega pregleda v razumljivi obliki osebnih podatkov, ki so predmet obdelave v zadevnih listinah?

2. Ali je treba besedno zvezo „pravica dostopa“ iz člena 8(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da obstaja pravica do prepisa listin, v katerih so obdelani osebni podatki, ali pa zadostuje posredovanje popolnega pregleda v razumljivi obliki osebnih podatkov, ki so obdelani v zadevnih listinah, v smislu člena 12(a), druga alineja, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov?

3. Ali velja člen 41(2)(b) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah tudi za države članice Evropske unije, kadar te v smislu člena 51(1) te listine izvajajo pravo Unije?

4. Ali pomeni posledica, da zaradi zagotovitve vpogleda v „osnutke“, v katerih niso več vsebovani razlogi, iz katerih je predlagana določena odločba, kar neugodno vpliva na nemoteno notranjo izmenjavo mnenj v zadevnem organu in učinkovito odločanje, legitimen interes zaupnosti v smislu člena 41(2)(b) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

5. Ali je treba pravne analize, vsebovane v „osnutku“, šteti za osebne podatke v smislu člena 2(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov?

6. Ali spada k varstvu pravic in svoboščin drugih v smislu člena 13(1)(g) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov tudi interes nemotene notranje izmenjave mnenj v zadevnem organu? Če je odgovor na to vprašanje nikalen: ali je mogoče navedeni interes v tem primeru uvrstiti pod člen 13(1)(d) ali (f) te direktive?

Pritožba, ki jo je Arav Holding Srl vložila 7. avgusta 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 19. junija 2012 v zadevi T-557/10, H.Eich proti UUNT – Arav (H.EICH)

(Zadeva C-379/12 P)

(2012/C 303/33)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Arav Holding Srl (zastopnik: R. Bocchini, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: H.Eich Srl, Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlog

Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. junija 2012 naj se v celoti razveljavi in naj se na podlagi tega potrdi odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. septembra 2010, saj je povsem v skladu z ureditvijo iz UZS ⁽¹⁾ in zlasti z njenim členom 8(1)(b).

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Družba Arav Holding Srl vlaga pritožbo zoper zadevno sodbo Splošnega sodišča iz dveh razlogov:

Prvič, oporeka nepriznavanju vizualne, fonetične in konceptualne podobnosti med italijansko nacionalno figurativno znamko „H SILVIAN HEACH“ ter mednarodno figurativno znamko „H SILVIAN HEACH“ na eni strani in med znamko „H.EICH“ na drugi strani. Splošno sodišče naj bi napačno določilo element, ki je bistvo znamke, to je priimek, ne pa ime. Poleg tega naj bi Splošno sodišče ravnalo napačno, ker ni upoštevalo šibke vrednosti uporabe pike, ki je zanemarljiva v primerjavi s črkami, in „močnega“ značaja predhodne znamke.

Drugič, družba Arav Holding Srl očita nepriznavanje verjetnosti zmede med znamkami, ki izvira iz medsebojne podobnosti in podobnosti njihove uporabe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).